

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/357/2014
Identifikačné číslo spisu:	1212212627
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1212212627.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne K., so sídlom v R., zastúpenej advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, so sídlom v Bratislave, Černyševského 26, proti žalovaným 1/ I., bývajúcej v R., 2/ G. bývajúcemu v R., zastúpeného advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 5B, o zaplatenie 2 320,94 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 55/2013, o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014 sp. zn. 5 Co 216/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného 2/ o d m i e t a .

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II rozsudkom pre zmeškanie z 27. novembra 2013 č.k. 16 C 55/2013-59 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1 594,- eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 594,- eur od 1. júla 2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 726,94 eur a náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 356,33 eur a iných trov konania vo výške 139,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ ako vlastníci bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na G., neuhradili vyúčtovanie nákladov za rok 2010 za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. apríla 2014 sp. zn. 5 Co 216/2014 odvolanie žalovaného 2/ odmietol a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 119,19 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplývalo, že žalovanému 2/ bola do vlastných rúk doručená žaloba spolu s prílohami, výzva na vyjadrenie sa k žalobe spolu s procesným poučením (vrátane poučenia podľa § 153b O.s.p.) a predvolanie na pojednávanie vytýčené na 27. novembra 2013 a tiež to, že žalovaní sa na toto pojednávanie nedostavili a svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami a súčasne sa k žalobe a jej prílohám nevyjadrili. Uviedol, že žalovaný 2/ v odvolaní namieta nepreukázanie záväznosti zmluvy o výkone

správy z dôvodu jej nepodpísania nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, t. j. odlišný, ako žalobkyňou tvrdený skutkový stav, čo nemožno subsumovať pod nesprávne právne posúdenie veci ako podmienky pre prípustnosť odvolania voči kontumačnému rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 2/. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. f/ O.s.p. a dôvodnosť dovolania z § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že ak by si dovolací súd splnil svoju povinnosť a posudzoval by odvolanie podľa jeho obsahu, musel by dôjsť k názoru, že v prvostupňovom konaní došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvého stupňa. Odvolaciemu súdu vytýkal, že svoje rozhodnutie riadne, jasne a zrozumiteľne neodôvodnil a nevysporiadal sa so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre spravodlivé a nestranné rozhodnutie veci. Zároveň sa domáhal odkladu vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014, sp. zn. 5 Co 216/2014.

Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou odvolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka odvolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým dovolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je v zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ dovolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (uznesenie o odmietnutí odvolania) nevykazuje niektorý zo znakov uznesení uvedených v citovaných ustanoveniach, je zjavné, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 nepripúšťa.

S prihliadnutím na námietky dovolateľa a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné (teda aj dôvodné) proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania

sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a tieto ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

So zreteľom na dovolateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ vyvodzuje z toho, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležité neodôvodnil.

Jedným z aspektov na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (IV. ÚS 115/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08).

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

V preskúmvanej veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Sú prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a vysvetlil, z akého dôvodu vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Prijatý záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil aj odvolací súd, ktorý po oboznámení sa s obsahom spisu posúdil splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 153b O.s.p.) a s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 1 a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odvolanie žalovaného 2/ ako neprípustné odmietol. Okolnosť, že táto odpoveď neúspešného žalovaného 2/ neuspokojuje, neznamená, že odôvodnenie nesplňa parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.; za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv či požiadaviek žalovaného 2/ a teda neobstojí námietka dovolateľa, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Posudzujúc dovolanie žalovaného 2/ podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) dovolateľ v dovolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ku ktorým vadám

však dovolací súd môže prihliadnuť len za podmienky prípustnosti dovolania; nejde o postup, ktorým by bola žalovanému 2/ odňatá možnosť konať pred súdom. Len v dôsledku prípustnosti dovolania sa pre dovolací súd otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 2/ ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (§ 150 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.